

ת"פ 25303/04/19 - רשות המיסים היחידה המשפטית מחוז מרכז- מע"מ פלילי נגד סמי עבד אל האדי, מוחמד עבד אל האדי, סי.אל.איי. פרזנטיישנס בע"מ, כולם

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 25303-04-19 רשות המיסים, היחידה המשפטית
מחוז מרכז-מע"מ פלילי נ' אל האדי ואח'

בפני בעניין: כבוד הנשיא, השופט מנחם מזרחי
המאשימה: רשות המיסים היחידה המשפטית מחוז מרכז-
מע"מ פלילי ע"י ב"כ עוה"ד הדס פרנקו
נגד הנאשמים:
1. סמי עבד אל האדי
2. מוחמד עבד אל האדי
3. סי.אל.איי. פרזנטיישנס בע"מ
כולם ע"י ב"כ עוה"ד יוסי חמצני וווליד כבוב

גזר-דין

א. כתב-האישום המתוקן והסדר הטיעון:

הנאשמים (אחים) הורשעו בעקבות הודאתם בכתב-אישום מתוקן כדלקמן:

נאשמים 1 ו- 3 ב- 7 עבירות של ניכוי מס תשומות בהעדר מסמכים, בהתאם לסעיפים 117(ב) + 117(ב2)(3) לחוק מס ערך מוסף התשל"ג - 1973.

נאשמים 2 ו- 3 ב- 5 עבירות של ניכוי מסר תשומות בהעדר מסמכים בהתאם לעבירה לעיל.

בהתאם לעובדות, נאשמת 3 הייתה חברה בע"מ, רשומה כעוסק מורשה, נאשם 1 היה בעל המניות והמנהל הפעיל בה, ואילו נאשם 2 היה מנהל פעיל בה בתקופה שתואר בהמשך.

בתקופה שבין יולי 2012 - יולי 2013 ניכזו נאשמים 1 ו- 3, בהנחיית אחר, בשבעה דוחות תקופתיים של נאשמת 3, ללא מסמכים כדיון, מס תשומות בסך כ- 2.2 מיליון ₪, במטרה להתחמק מתשלום מס, כמתואר בטבלה המצורפת.

בתקופה שבין **מרץ 2013 - יולי 2013** ניכו נאשמים **2** ו- **3**, **בהנחיית אחר**, בחמישה דוחות תקופתיים של נאשמת **3**, ללא מסמכים כדון, מס תשומות בסך כ- **1.7 מיליון ₪**, במטרה להתחמק מתשלום מס, כמתואר בטבלה המצורפת.

במעמד הכרעת-הדין הציגו הצדדים הסדר טיעון עונשי, שבמסגרתו המאשימה תגביל עצמה בטיעוניה ביחס ל**נאשם 1** לרף עליון בן **20 חודשי מאסר בפועל**, יחד עם ענישה נלווית, **ביחס לנאשם 2** תגביל עצמה ברף עליון בן **10 חודשי מאסר בפועל**, יחד עם ענישה נלווית, ואילו הנאשמים רשאים לטעון באופן חופשי.

ב. מתחם ענישה:

הצדדים הציגו לבית-המשפט לקבוע מתחם ענישה כולל לכל המתואר בכתב-האישום ואני מאמץ את עמדתם.

המאשימה הציגה מתחם עונשי לשני הנאשמים הנע בין 10 - 26 חודשי מאסר בפועל, יחד עם ענישה נלווית (עמוד 14 שורה 11) ואילו הנאשמים הציגו לקבוע מתחם ביחס לנאשם 1 שבין 6 - 18 חודשי מאסר בפועל וביחס לנאשם 2 שבין מאסר הצופה פני עתיד עד 9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות (עמוד 16 שורה 14 והלאה).

נוכח עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום, נוכח מעמד הנאשמים בנאשמת 3, תקופת הפעילות העבריינית, מספר הדוחות שנוכו וסכום מס התשומות, **העובדה כי הנאשמים פעלו בהנחיית אחר**, אני קובע מתחם ענישה ביחס לנאשם 1 שנע בין 10 חודשי מאסר בפועל עד 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, יחד עם קנסות שנעים בין 10,000 ₪ עד 100,000 ₪ ואילו ביחס לנאשם 2 מתחם שנע בין 8 חודשי מאסר בפועל עד 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה עם קנסות בטווח דלעיל.

אפנה בעניין זה **בשינויים המחויבים** אל פסקי-הדין הבאים:

רע"פ 6640/14 פלוני נגד מדינת ישראל (13.10.14):

הנאשם הורשע ב- 43 עבירות, סכום המחדל כ- 3.2 מיליון ₪, המחדל לא הוסר, נקבע מתחם שבין 24 - 60 חודשי מאסר בפועל, נדון ל- 40 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 5070/17 אבו חמיד נגד מדינת ישראל (4.7.17):

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו, סכום המחדל כ- 2.5 מיליון, המחדל לא הוסר, נקבע מתחם שבין 18 - 48 חודשי מאסר בפועל, נדון ל- 27 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 4149/16 **אברהם נגד מדינת ישראל** (23.10.18):

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו, סכום המחדל כ - 1.8 מיליון, המחדל לא הוסר, נקבע מתחם שבין 20 - 40 חודשי מאסר בפועל, נדון ל - 30 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 7773/16 **חננאל נגד מדינת ישראל** (26.10.16):

הנאשם, פסיכולוג, אשר השמיט במשך 4 שנים, הכנסה מן הדוחות שאותם הגיש לשלטונות מס הכנסה בשווי של כמיליון ₪, לא הסיר את המחדל, נעדר עבר פלילי, בעל מצב רפואי ונפשי קשים, נקבע מתחם שבין 8 - 24 חודשי מאסר בפועל, נדון ל - 10 חודשי מאסר בפועל ולקנס בשיעור 50 אלף ₪.

רע"פ 3998/15 **פלוני נגד מדינת ישראל** (28.6.15):

הנאשם הורשע בעבירות מס, הוצאת חשבוניות כוזבות, היקף מס 1.6 מיליון ₪, ללא עבר פלילי, הסרת מחדל חלקית, נקבע מתחם שבין 10 - 24 חודשי מאסר בפועל, נדון ל - 14 חודשי מאסר בפועל ולקנס בסך 50 אלף ₪.

רע"פ 4233/16 **מור נגד מדינת ישראל** (4.7.16):

הנאשם הורשע בעבירות מס, שימוש במרמה עורמה ותחבולה, בין השנים 2001 - 2008 לא דיווח כל הכנסות בהיקף של 1,907,950 ₪, לכל הפחות, נקבע מתחם שבים 12 - 24 חודשי מאסר בפועל, נעדר עבר פלילי, נדון ל - 12 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 50 אלף ₪.

ג. שיקולי ענישה:

אין חולק בדבר חומרת המעשים במתוארים בכתב-האישום - כל נאשם כפי תחומו - אשר פוגעים בקופת המדינה, בשוויון בנטל המס וביכולת לקיים משטר מס תקין לרווחת כלל האזרחים ולטובת המדינה והשירותים שהיא מעניקה לכולם.

התנהלות עבריינית כזו, מחייבת לגזור על הנאשמים ענישה בעלת משקל, אשר תתיישב עם מגמת הענישה הכללית, כפי שהוצגה לעיל, שתכליתה הרתעת היחיד, הרתעת הרבים וגמול עונשי שתכליתו, להוביל לתמריץ שלילי לבצע מעשים שכאלה.

הלכה למעשה - וכך יש לראות את פני הדברים - המיוחס **לנאשם 1 הינו גזלת כ- 2.2 מיליון ₪** מקופת המדינה **והמיוחס לנאשם 2 הינו גזלת כ- 1.7 מיליון ₪**.

שני הנאשמים **לא הסירו את המחדל**, ולו הסרה חלקית ביותר.

בע"פ 395/75 מיכאל צור נגד מדינת ישראל, ל (2) 589 (1976) נקבע: "לגבי חובלים ומזיקים, גנבים וגזלנים, מועלים ורמאים למיניהם, **חשובה החרטה שבמעשה מן החרטה שבלב ובדיבור**. כבר לימדונו קדמונינו שהמתוודה על חטא ואינו חוזר בו לשלם את הגזל, כמוהו כטובל ושרץ בידו (תענית, ט"ז, א' ורש"י שם, ד"ה ואינו חוזר בו); **אבל מי שעושה להשבת הגזילה, וידו וידיו וחרטתו חרטה. ושוב: אפילו הניעו את העבריין מניעים תועלתיים ואנוכיים גרידא, אין בהם כדי לגרוע מערכה של החזרת הגזילה כעילה להמתקת דינו**. עיקר תכליתם של דיני העונשין הוא להשליט את החוק; משהופר החוק במעשה גזילה, ראשית השלטתו היא בהשבת הגזילה. נוטה אני לומר שדיני הנפשות הולכים אחר דיני הממונות, כמו שהיושר הולך אחר הדין. משבאו דיני הממונות על סיפוקם, שוב דיני הנפשות אינם תבענים ואינם תאוותניים כולי האי; לא באו על סיפוקם, יקומו דיני העונשין ויעשו את שלהם לגדור הפרצות ולחזק בדק החוק. פשיטא שמדיניות בתי-המשפט בפלילים צריכה להיות, לעודד נאשמים שיתקנו את המעוות שעיוותו במעשה עבירתם: ואין עידוד אלא בידיעה שמה שיתקנו יותר, ימתיק עליהם בית-המשפט את דינם יותר, וכך אמנם מנהג נהוג בבתי-המשפט שלנו מימים ימימה, שאין לך עילה להקלת העונש, טובה ויעילה ומרשימה מעילת השבת הגזילה או שיפוי הניזוק. וכן להיפך: **עילה טובה וסבירה להחמרת העונש היא שהגזלן לא השיב מאומה**, בין שבזבז את הגזילה ובין שהוא אוגר אותה לכשישוחרר. אין אני יכול להעלות על דמיוני אף מקרה אחד אשר אף בנסיבותיו המיוחדות לא יתחשב בית-המשפט בהחזרת הגזילה או בתיקון הנזק כעילה להמתקת הדין; ומקום שלא הוחזר או תוקן הכל, יתחשב בית-המשפט במקצת (תרתי משמע). ובפרט אין אני גורס, כאילו אין להביא החזרת הגזילה בחשבון הנסיבות המקילות, כל עוד לא הוכיח הנאשם שהחזיר את אשר החזיר מתוך התשובה השלמה ולא מתוך מניעים או שיקולים תועלתיים: אדרבא, יפעל לתועלת עצמו - ובלבד שיחזיר את הגזילה; יידע נא מראש שאם יחזיר, יוקל ענשו - ובלבד שיחזיר. ואפילו עשה חשבונו הקר שבין כה וכה ישימו ידם על הגזילה, ומוטב שיחזירנה ויקצור שכר ההחזרה - העיקר שיחזיר, ולא ימר על עיניה הפקוחות של המשטרה."

נאשם 1 פעל בדרך עבריינית משך **שנה** שלמה, **בשבעה** דוחות תקופתיים נפרדים ואילו **נאשם 2** פעל בדרך עבריינית משך **ארבעה חודשים**, **בחמישה** דוחות תקופתיים נפרדים. כלומר, **אין בפני מעידה חד-פעמית**, אלא פעילות עבריינית **נמשכת** ומתוכננת, משום שבכל עת מחדש יכלו הנאשמים לחדול ממעשיהם והם בחרו שלא לעשות כן.

מנגד:

אין להקל ראש במעשים המתוארים, או בחלקם העברייני של הנאשמים, אולם העובדות ציינו, כי הנאשמים פעלו כמתואר בעובדות "בהנחיית אחר". לאמור: יש ללמוד כי הנאשמים לא היו הוגי הרעיון העברייני, לא מתכננו, אלא מעין אנשי קש, אשר הובלו במעשיהם בידי מאן דהוא אחר, שעמו לא מיצו רשויות אכיפת החוק את הדין. אף המאשימה בטיעוניה הסבירה כי הסדר הטיעון המקל התגבש, בין השאר משום "העובדה כי הם הונחו על ידי אחר..." (עמוד 13 שורה 12).

אלו הם נאשמים צעירים: נאשם 1 יליד 1991 ואילו נאשם 2 יליד 1994 (בעת ביצוע העבירות כבן 18 שנים).

הנאשמים הורשעו בעקבות הודאתם, ובדרך זו חסכו זמן ציבורי ניכר ביותר.

העבירות בוצעו בשנים **2012 - 2013**, ואילו כתב-האישום הוגש בשיהוי ניכר ביותר רק **באפריל 2019**. שיהוי ניכר, בלתי מוסבר, שכזה חייב לרבוץ לפתחה של המאשימה, משום שהוא מקהה במעט את התכליות העומדות בבסיס הענישה.

המאשימה לא הגישה לבית-המשפט ראיות בדבר קיומו או העדרו של עבר פלילי, בהתאם לחובתה בסעיף 187 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב - 1982. ב"כ הנאשמים, עו"ד וואליד כבוב, בהגינותו הרבה, הוא אשר ציין בטיעונו, כי לנאשם 1 עבר פלילי (עמוד 15 שורה 3) (נתון אשר מופיע גם בתסקיר - עמוד 2 פסקה שנייה), אולם אין די בכך כדי שבית-המשפט יוכל להתרשם מתוך ראיות המוגשות כדין בדיוק במה דברים אמורים.

מכל מקום, למען הזהירות, אציין רק כי **לנאשם 2 אין כל עבר פלילי**.

מעת ביצוע המעשים, לא נפתחו נגד הנאשמים תיקים חקירה חדשים ונתון זה, כשלעצמו, מלמד על שיקום מסוים.

הנאשמים הביעו **צער וחרטה** על מעשיהם.

הוצגו ראיות אודות מצבם הרפואי של הוריהם ובדבר מצב כלכלי, שאינו מן המשופרים.

התקבלו תסקירים, כדלקמן:

ביחס לנאשם 1, הוצגו תולדות חייו, נמסר כי הוא עובד לפרנסתו בעבודות שונות, שמשפחתו מנהלת אורח חיים הישרדותי, הוא גדל בצל מצב כלכלי קשה, הוא הסביר כי ביצע את העבירות עת היה צעיר מאוד, נוכח מצבו הכלכלי והפיתוי שפותה בידי אחרים, פעל מתוך חוסר בשלות, הביע חרטה על המעשים, נסקרו הסיכויים והסיכונים וההמלצה היא להימנע מהטלת עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

ביחס לנאשם 2, הוצגו תולדות חייו, גדל באותה משפחה הישרדותית, אשר התקשתה לתמוך בצרכים הפיסיים של ילדיה, עובד לפרנסתו, צעיר, נעדר עבר פלילי, הסביר את הרקע לביצוע המעשים, הביע חרטה על מעשיו, נסקרו גורמי הסיכון והסיכוי, נמסר כי הוצע לו להשתלב בבית המשפט הקהילתי אך הוא סרב וההמלצה היא להימנע מענישה של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

ד. מסקנה:

אין חולק כי חומרת המעשים, אי השבת הגזל, נוכח פסיקת בית-המשפט העליון, מחייבים הטלת מאסר בפועל מאחורי סורג וברית, ואולם אני סבור, כי לעובדה ששני הנאשמים פעלו באופן העברייני המתואר "בהנחיית אחר", שהעבירות בוצעו בשנים 2012 - 2013 וכתב-האישום הוגש בשיהוי ניכר בלא הסבר סביר, וכלל השיקולים המקלים דלעיל - כל אלו מובילים למסקנה, כי במקרה מיוחד זה, בהחלט ניתן להסתפק בענישה קונקרטיית בעלת משקל, אשר לא תסיג את הנאשמים לאחור ולא תפגע בהמשך התהליך השיקומי, היחסי, הנורמטיבי שבו הם מצויים משך שנים, כל זאת כאשר ברור שיש לבצע אבחנה מסוימת בין שני הנאשמים, נוכח תקופת הפעילות, מספר הדוחות וסכום מס התשומות.

אני סבור, כי בעניינו של נאשם 1 ניתן לחרוג במעט ממתחם הענישה, וכי ניתן לגזור את דינם של שני הנאשמים למאסר שניתן לריצו בדרך של עבודות שירות יחד עם קנסות נכבדים.

שני הנאשמים נשלחו לקבלת חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות והתקבלה חוות דעת בדבר כשירות.

ה. תוצאה:

לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

על נאשם 1:

א. 9 חודשי מאסר לריצו בדרך של עבודות שירות, לפי חוות דעת הממונה על עבודות השירות, ולשם כך יתייצב נאשם 1 בתאריך 1.11.23 בשעה 09:00 (או במועד אחד שאליו יוזמן בידי הממונה) במפקדת הממונה על עבודות השירות מחוז מרכז.

עותק לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

ב. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה נאשם 1, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירת מס מסוג פשע.

ג. קנס בסך 15,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו והקנס ישולם בעשרים תשלומים חודשיים שווים, הראשון בתאריך 1.1.24 והנותרים בכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

על נאשם 2:

א. 6 חודשי מאסר לריצו בדרך של עבודות שירות, לפי חוות דעת הממונה על עבודות השירות, ולשם כך יתייצב נאשם 2

עמוד 6

בתאריך 1.11.23 בשעה 09:00 (או במועד אחר שאליו יוזמן בידי הממונה) במפקדת הממונה על עבודות השירות מחוז מרכז.

עותק לממונה על עבודות השירות.

ב. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה נאשם 2, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירת מס מסוג פשע.

ג. קנס בסך 10,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו והקנס ישולם בעשרים תשלומים חודשיים שווים, הראשון בתאריך 1.1.24 והנותרים בכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

התיק סגור.

ניתן היום, ד' תשרי תשפ"ד, 19 ספטמבר 2023, במעמד הצדדים.